

**Chyba! Objekty nemohou být vytvořeny
úpravami kódů polí.**

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. července 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Čejky a soudců Mgr. Petra Žandy a Mgr. Romana Drahného, **o odvolání obžalované XXX, nar. XXX** trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. 5. 2016, čj. 3T 66/2016 - 28, takto:

*Z podnětu odvolání obžalované se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje ve výroku o trestu odnětí svobody** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje**, tak že se **obžalované** za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, **ukládá** podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody **v trvání osmi (8) měsíců**.*

*Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu v trvání tří (3) roků**.*

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem uznal okresní soud obžalovanou vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění okresního soudu měla obžalovaná dopustit tím, že dne 6. 4. 2016 od přesně nezjištěné doby do 08.30 hod., kdy byla v ulici Milheimova zastavena a kontrolována hlídkou Policie ČR, řídila po veřejných pozemních komunikacích v Pardubicích své osobní motorové vozidlo tov. zn. XXX a tohoto jednání se dopustila přesto, že jí rozhodnutím Městského úřadu Holice, Odboru dopravy, ze dne 17. 12. 2015, sp. zn. MUHO-22765/2015/OD/CI-179, které si osobně převzala dne 17. 12. 2015 a které téhož dne nabylo právní moci, byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku, tj. od 17. 12. 2015 do 17. 12. 2016.

Okresní soud uložil obžalované za tento přečin trest odnětí svobody podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku na čtyři měsíce, přičemž pro výkon trestu byla obžalovaná zařazena podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice s dozorem. Obžalované byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou roků.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná včasné odvolání, které směřovalo do výroku o trestu. Obžalovaná poukazuje na skutečnost, že peněžitý trest z předchozího odsouzení řádně uhradila a osobní automobil už nevlastní. Její matka je upoutána na lůžko a potřebuje péči, kterou jí poskytuje výhradně ona. Obžalovaná krajskému soudu předložila zprávu XXX, ve které lékař uvádí, že obžalovaná zajišťuje péči o svou matku paní XXX z důvodu jejího těžkého pohybového postižení. Obžalovaná navrhl zrušení výroku o trestu a nové rozhodnutí krajského soudu, který by uložil jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o trestu, vůči němuž podané odvolání směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k těmto závěrům.

Řízení předcházející napadenému rozsudku proběhlo v souladu s trestním řádem a nebylo zatíženo relevantními procesními vadami. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení trestního řádu zajišťující právo na obhajobu obžalované, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů. Pro přezkoumání výroku o vině (pokud jde o skutková zjištění a právní kvalifikaci stíhaného jednání) neshledal krajský soud důvody, které by vedly k rozšíření jeho přezkumné činnosti ve smyslu § 254 odst. 2 tr. řádu.

V otázce napadeného výroku o trestu krajský soud po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že z důvodů, které ve svém odvolání uvádí obžalovaná, není uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody nezbytné a lze je považovat za nepřiměřeně přísné. Okresní soud sice věnoval odůvodnění výroku o trestu náležitou pozornost a

pečlivě své úvahy rozvedl, avšak krajský soud se v souhrnu s jeho závěry nemůže zcela ztotožnit.

Obžalovaná se dopustila stejného trestného činu v minulosti již dvakrát. Trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 12. 12. 2012, č. j. 1T 275/2012 - 27, jenž nabyl právní moci dne 29. 12. 2012, byla uznána vinnou stejným trestným činem, který spáchala dne 7. 12. 2012 řízením motorového vozidla v obci Dašice. Obžalované byl uložen peněžitý trest ve výměře 20 denních sazeb po 800 Kč, celkem 16.000 Kč, jenž byl zaplacen dne 14. 5. 2013. Zároveň jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců, jenž byl vykonán dne 5. 9. 2015. K zahlazení tohoto odsouzení nedošlo. Trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 3. 2016, č. j. 1T 33/2016 - 26, jenž nabyl právní moci dne 30. 3. 2016, byla uznána vinnou stejným trestným činem, který spáchala dne 16. 2. 2016 řízením motorového vozidla v Pardubicích. Obžalované byl znovu uložen peněžitý trest ve výměře 20 denních sazeb tentokrát po 1.000 Kč, celkem 20.000 Kč, jenž byl zaplacen dne 10. 5. 2016. Zároveň jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou roků, který v současné době vykonává.

Krajský soud dovozuje, že je v tomto případě třeba více individualizovat a zvažovat následek trestní odpovědnosti u obžalované, než jak učinil okresní soud. Obžalovaná je osobou, která pracuje a má v péči osobu blízkou. Páchala opakovaně trestnou činnost, avšak trestnou činnost typově méně závažného charakteru. Doposud jí byly uloženy jen peněžité tresty s minimálním počtem denních sazeb a tresty zákazu činnosti, které se svou povahou blížily spíše sankcím v přestupkovém řízení. Je nepochybné, že obžalované je třeba uložit trest přísnější a úvaha okresního soudu o možnosti uložit trest nepodmíněný je legitimní. Nicméně je zde třeba uvážit i celou řadu alternativních trestů, které se nabízejí mezi dříve uloženým peněžitým trestem ve výměře 20 denních sazeb a nepodmíněným trestem odnětí svobody. S ohledem na osobu obžalované, způsob jejího života, ve kterém se věnuje řádné výdělečné činnosti a péči o svou matku, se jeví uložení alternativního trestu nespojeného s omezením osobní svobody jako vhodné. Krajský soud dovozuje ve smyslu § 55 odst. 1 tr. zákoníku, že v případě obžalované je důvodné se domnívat, že k její nápravě postačí ještě uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem. Jako přiměřený se soudu jeví trest v jedné třetině zákonné trestní sazby, avšak podmíněně odložený na delší zkušební dobu tří let. Krajský soud je přesvědčen, že pohrůžka trestem odnětí svobody v dané výměře, bude dostatečná, neboť výkon trestu by byl pro obžalovanou značným zásahem do jejího života. Nevedení řádného života obžalovanou by pak vedlo k nařízení výkonu uloženého trestu odnětí svobody.

Z těchto důvodů krajský soud zrušil napadený rozsudek pouze ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody a nově obžalované uložil trest odnětí svobody na osm měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří roků.

Rozhodnutím krajského soudu nebyl nijak dotčen výrok napadeného rozsudku, kterým byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu

řízení motorových vozidel na dobu dvou roků. Proti tomuto výroku obžalovaná nijak nebrojila. Okresní soud tento výrok náležitě odůvodnil a krajský soud se s uložením tohoto druhu trestu naprosto ztotožňuje. Zde je třeba zmínit, že obžalovanou čeká výkon tohoto druhu trestu v součtu ještě téměř čtyř let, což samo o sobě obžalovaná značně pocítí ve svém životě a tento druh trestu působí v citované výměře poměrně represivně.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 19. července 2016

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

Za správnost vyhotovení:
Pavla Josková